

מסכת טבול יום

פרק ב

א. משקה טבול יום, כמשקין שהוא נוגע בהן. אלו ואלו, אינן מטמאין. ושאר כל הטמאין, בין קליו בין חמורין, המשקין היוצאים מהן, כמשקין שהוא נוגע בהן. אלו ואלו תחלה, חוץ מן המשקה שהוא אב הטמאה:

ב. קזרה נהיה מלאה משקים ונגע בה טבול יום, אם היתה משקה תרומה, המשקין פסולין והקזרה טהורה. ואם היתה משקה חליו, הכל טהור. ואם היו ידיו מסאבות, הכל טמא. זה חמר בידים מבטבול יום. וחמר בטבול יום מבידיו, שספק טבול יום פוסל את התרומה, והידים ספקן טהור:

ג. המקפה של תרומה והשום והשמן של חליו, שנגע טבול יום במקצתו, פסל את כלם. המקפה של חליו והשום והשמן של תרומה, שנגע טבול יום במקצתו, לא פסל אלא מקום מגעו. ואם היתה השום מרבה, הולכין אחר הרב. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן

וְשֶׁהָן גּוֹשׁ בְּקַעְרָה. אָבֵל אִם הָיָה מִפְּנֵי בְּמִדּוּכָה, טָהוֹר, מִפְּנֵי וְשֶׁהוּא רוֹצֵה בְּפִזּוּרוֹ. וְשֶׁאֵר כָּל הַנְּדוּכִין וְשֶׁדָּכוֹ בְּמִשְׁקִין. אָבֵל אֶת וְשֶׁדָּרְכוֹ לְדוּדָה בְּמִשְׁקִים וְדָכוֹ וְשֶׁלֹּא בְּמִשְׁקִין וְהֵן גּוֹשׁ בְּקַעְרָה, הֵרִי אֵלָיו כְּעֵגוּל וְשֶׁל דְּבִלָּה:

ד. הַמְּקַפָּה וְהַחֲמִיטָה וְשֶׁל חֲלִין וְהַשְׁמָן וְשֶׁל תְּרוּמָה צָף עַל גְּבִיָּהוּ, וְנִגַּע טְבוּל יוֹם בְּשֶׁמֶן, לֹא פָסֵל אֶלָּא הַשְׁמָן. וְאִם חֲבִיץ, כָּל מְקוֹם וְשֶׁהוּלֵךְ הַשְׁמָן, פָּסֵל:

ה. בְּשֶׁר הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁקָרַם עָלָיו הַקַּפָּה, נִגַּע טְבוּל יוֹם בְּקַפָּה, חֲתִיכוֹת מִתְּרוֹת. נִגַּע בְּחֲתִיכָה, חֲתִיכָה וְכָל הָעוֹלִים עִמָּה, חֲבוּר זֶה לָזֶה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, וְשֶׁנִּיהֶם חֲבוּר זֶה לָזֶה. וְכֵן בְּקִטְנִיּוֹת וְשֶׁקָרְמוֹ עַל גְּבִי פְרוֹסוֹת. מַעֲשֵׂה קוֹדֶרֶה בְּקִטְנִיּוֹת, בְּזֶמֶן וְשֶׁהָן פְּרוּדִים, אֵינָן חֲבוּר. בְּזֶמֶן וְשֶׁהָן גּוֹשׁ, חֲבוּר. אִם הָיוּ גּוֹשִׁין הֶרְבֵּה, הֵרִי אֵלָיו יָמֵנו. וְשֶׁמֶן וְשֶׁהוּא צָף עַל גְּבִי הֵינָן וְנִגַּע טְבוּל יוֹם בְּשֶׁמֶן, לֹא פָסֵל אֶלָּא הַשְׁמָן. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, וְשֶׁנִּיהֶם חֲבוּר זֶה לָזֶה:

ו. חֲבִית וְשֶׁשְׁקָעָה לְתוֹךְ בּוֹר וְשֶׁל יֵין וְנִגַּע בּוֹ טְבוּל יוֹם, מִשְׁפָּה וְלִפְנִים, חֲבוּר. מִן הַשְׁפָּה וְלַחוּץ, אֵינּוּ חֲבוּר. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, אֶפְלוּ עַל גִּבָּה רוּם קוֹמָה וְנִגַּע כְּנָגֵד פִּיָּה, חֲבוּר:

ז. חֲבִית שְׁנָקְבָה בֵּין מִפִּיהָ בֵּין מִשּׁוּלֶיהָ בֵּין מִצְדֵּיהָ וְנָגַע בּוֹ טְבוּל יוֹם, טִמְאָה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מִפִּיהָ וּמִשּׁוּלֶיהָ, טִמְאָה. מִן הַצִּדָּדִין, מִפָּאן וּמִפָּאן, טְהוֹרָה. הַמַּעֲרָה מְכַלִּי לְכָלִי וְנָגַע טְבוּל יוֹם בְּקִלּוֹת, אִם יָשׁ בּוֹ, יַעֲלֶה בְּאַחַת וַיִּמָּאֶה:

ח. בַּעֲבוּעַ שְׂבַח־חֵבִית שְׁנָקַב בֵּין מִכְּפָנִים בֵּין מִכְּחוּץ וּבֵין מִלְמַעַל בֵּין מִלְמַטָּן, זֶה כְּנֶגֶד זֶה, טִמָּא בָּאֵב הַטִּמְאָה וְטִמָּא בְּאֵהָל הַמֶּת. הַפְּנִימִי מִלְמַטָּה וְהַחִיצוֹן מִלְמַעַל, טִמָּא בָּאֵב הַטִּמְאָה וְטִמָּא בְּאֵהָל הַמֶּת. הַפְּנִימִי מִלְמַעַל וְהַחִיצוֹן מִלְמַטָּן, טְהוֹר בָּאֵב הַטִּמְאָה וְטִמָּא בְּאֵהָל הַמֶּת: